

Moc obowiązująca innych ustaw.

Art. 15. 1) Przepisy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zamieszczone w dotychczasowych ustawach, zachowują moc nadal, o ile skierowane są przeciw czynom, nieunormowanym w niniejszej ustawie.

2) Jeżeli ustawa niniejsza pewne czyny poddaje tylko skutkom cywilno-prawnym, a dotychczasowe ustawy uważają je za karalne, dotyczące przepisy karne zachowują moc obok przepisów cywilno-prawnych ustawy niniejszej.

3) Postanowienia karne ustawy niniejszej stosować należy tylko o tyle, o ile czyn nie podlega surowszym postanowieniom karnym innych ustaw.

Zatrzymywanie towarów na granicach.

Art. 16. Rada Ministrów na wniosek właściwych ministrów może wydawać rozporządzenia, na podstawie których władze graniczne, zwłaszcza urzędy celne, będą upoważnione — pod warunkami i ze skutkami, w rozporządzeniach bliżej oznaczonymi — do zatrzymywania towarów, przywożonych do Rzeczypospolitej Polskiej i wywożonych z Rzeczypospolitej Polskiej, na czas potrzebny do uzyskania decyzji sądowej o zabezpieczeniu, jeżeli były oznaczone w sposób niezgodny z przepisami niniejszej ustawy lub przepisami o znakach towarowych.

Przepis przechodni.

Art. 17. Aż do wydania w Rzeczypospolitej Polskiej jednolitych przepisów karnych nie można wdrożyć postępowania karnego o przestępstwa z art. 6, 9 i 10, jeżeli od ich popełnienia upłynęło lat trzy; zaś o przestępstwa z art. 8 — jeżeli od ich popełnienia upłynął jeden rok.

Przepisy końcowe.

Art. 18. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie dni 14 od jej ogłoszenia i z tą chwilą ustaje moc niemieckiej ustawy z dnia 7 czerwca 1909 r. o nieuczciwej konkurencji (Dz. Ust. P. Nr. 31 z roku 1909).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

560.**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 17 września 1926 r.

w sprawie uzupełnienia postanowień o przerachowaniu i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918—1920.

Na mocy art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dn. 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustęp końcowy art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy wpłatach ratami raty wpłacone do dnia 1 grudnia 1920 r. podlegają przerachowaniu według skali 0.023 złotego za jedną markę polską. Od obliczonej kwoty potrącona zostanie kwota wypłacona w obligacjach 5% pożyczki konwersyjnej przy uprzedniej konwersji i przypadająca na tę część obligacji konwertowanej, która odpowiada spłatom ratalnym, uskuteczniomym przed dniem 1 grudnia 1920 r.”

Art. 2. Art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) uzupełnia się przez dodanie ponadto następującego ustępu:

„Narówni z obligacjami, pozostającymi dotychczas w posiadaniu pierwotnych nabywców, będą traktowane obligacje, pozostające w posiadaniu ich spadkobierców, jak również obligacje, pozostające w posiadaniu instytucji i fundacji dobroczynnych, religijnych, kulturalno-oświatowych, które uzyskały powyższe walory od pierwotnych nabywców pod tytułem darmym”.

Art. 3. Art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) otrzymuje brzmienie następujące:

„Asygnaty i obligacje wyszczególnione w §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) opłacone przy ich nabyciu złotem lub pełnowartościowymi walutami za pośrednictwem b. Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub innej instytucji państwowej polskiej, a również instytucji, które dokonywały sprzedaży wzmiankowanych tytułów lub przyjmowały zapisy na nie w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa, będą na żądanie ich pierwotnych nabywców, przerachowane według równi monetarnej wpłaconego złota lub według kursu waluty pełnowartościowej na giełdzie warszawskiej w dniu wpłaty na wyżej podane pożyczki przy zastosowaniu skali z artykułu 2 ustawy niniejszej. Obliczona w ten sposób kwota będzie wypłacona w obligacjach serji II 5% pożyczki konwersyjnej, opiewającej na złote w złocie.

Wpłata złotem lub pełnowartościowymi walutami na rachunek Skarbu Państwa winna być stwierdzona urzędowymi dowodami.

Rozporządzenie Ministra Skarbu ustali, które waluty należy uważać za pełnowartościowe w rozumieniu niniejszego artykułu.

Osoby, korzystające z postanowień niniejszego artykułu, powinny zwrócić obligacje 5% pożyczki konwersyjnej uzyskane z tytułu konwersji na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. wraz ze wszystkimi kuponami, w przeciwnym wypadku wartość nominalna powyższych obligacji względnie brakujących kuponów będzie potrącona od kwoty przypadającej do wypłaty w obligacjach serii II 5% pożyczki konwersyjnej opiewającej na złote w złocie".

Art. 4. Ustęp pierwszy art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Obligacje 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 oraz obligacje krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z 1920 r., zakupione za asygnaty, będą przerachowane według daty nabycia tych asygnat; w razie niemożności złożenia dowodu co do daty nabycia asygnat będą one przerachowane według stawki 0,24 zł. za jedną markę polską lub 1 rubla oraz 0,13 zł. za jedną koronę austriacką“.

Art. 5. Art. 6 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) otrzymuje brzmienie następujące:

„Do korzystania z dodatkowej konwersji w myśl niniejszej ustawy są uprawnione również osoby, które dokonały konwersji swych obligacji na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) oraz z dnia 28 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1021) o ile odpowiadają wymaganiom art. 2, 3 i 4 niniejszej ustawy“.

Art. 6. Art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) otrzymuje brzmienie następujące:

„Osobom, które pod zastaw obligacji pożyczek państwowych, wyszczególnionych w art. 2 niniejszej ustawy, zaciągnęły pożyczki w markach polskich w instytucjach kredytowych, będzie przy konwersji potrącony zysk, osiągnięty ze spadku waluty polskiej w okresie korzystania z pożyczki. Sposób obliczenia wysokości tego zysku ustali rozporządzenie Ministra Skarbu“.

Art. 7. Ustęp 1-szy art. 8 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby, winne zatajenia faktu zaciągnięcia pożyczki w instytucjach kredytowych pod zastaw zgłaszanych do konwersji asygnat lub obligacji, będą karane, o ile dany czyn nie ulega większej karze, aresztem do 6 tygodni“.

Art. 8. Do konwersji w myśl zasad ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. w brzmieniu nadanem jej ni-

niejszym rozporządzeniem są dopuszczone również te obligacje pożyczek państwowych z lat 1918 — 1920, które były wpłacone na 8% państwową pożyczkę złotą, emitowaną na zasadzie ustawy z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 741) o ile obecny posiadacz pożyczki jest jej pierwotnym nabywcą w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. i niniejszego rozporządzenia i o ile przedstawi urzędowe dowody na fakt wpłacenia na powyższą pożyczkę obligacji pożyczek z lat 1918 — 1920.

Przy konwersji w myśl ustępu poprzedniego od przerachowanej kwoty w złotych, o ile wpłata obligacjami 5% długo lub krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 mieściła się w części markowej 8% państwowej pożyczki złotej, będzie potrącona kwota w stosunku 1 złoty za 100.000 mk. imiennej wartości części markowej obligacji 8% państwowej pożyczki złotej. Natomiast, gdyby wpłaty obligacjami 5% długo lub krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 pokrywały poza częścią markową również część złotową obligacji tejże 8% pożyczki złotej, zostanie ponadto potrącona kwota odpowiadająca kwocie fr. szw., jaka wyniknie z przerachowania na fr. szw. imiennej wartości wpłaconych marek na część złotową 8% pożyczki złotej i przeliczonych według kursu fr. szw. z dnia poprzedzającego wpłatę.

Art. 9. Zgłoszenia do konwersji asygnat i obligacji pożyczek państwowych względnie świadectw tymczasowych na zasadach niniejszego rozporządzenia, o ile takie zgłoszenia nie zostały złożone na zasadach ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629), mogą być składane w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W wypadkach zasługujących na specjalne uwzględnienie Ministrowi Skarbu będzie przysługiwało prawo przyjęcia zgłoszeń po powyższym terminie.

Art. 10. Art. 12 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) uzupełnia się przez dodanie ustępów następujących:

„Jednakże w wypadkach, gdy to komisja uzna za wskazane, może ona przedłożyć każdą poszczególną sprawę do rozstrzygnięcia Ministrowi Skarbu, który wówczas podejmie decyzję według swego uznania co do zastosowania przerachowania i konwersji w myśl niniejszej ustawy.“

W razie potrzeby Minister Skarbu powoła drugą komisję w takim samym składzie liczebnym co poprzednia i z takimi samymi uprawnieniami.

Minister Skarbu władny będzie również wydać przepisy o postępowaniu uproszczonem przy rozpatrywaniu i załatwianiu podań, które dotyczą konwersji obligacji, przedstawiających po przerachowaniu w myśl niniejszej ustawy, wartość mniejszą niż 3000 złotych, w obligacjach 5% pożyczki konwersyjnej względnie w obligacjach serii II 5% pożyczki konwersyjnej opiewającej na złote w złocie.“

Art. 11 Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, a co do art. 7 — Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *C. Klarner*
 Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*
 Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
 Publicznego: *A. Sujkowski*
 Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. A. Raczyński
 Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
 Minister Kolei: *Romocki*
 Minister Robót Publicznych: *W. Broniewski*
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
 Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

561.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 września 1926 r.

w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r.

Na mocy art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dn. 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wysokość emisji 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. w sprawie przerachowania zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) ustala się na 150.000.000 złotych.

Art. 2. Umorzenie obligacji 5% pożyczki konwersyjnej nastąpi do dnia 2 stycznia 1945 r. drogą przedterminowego wykupu lub losowania półrocznie w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, począwszy od dnia 2 stycznia 1927 r., w którym to dniu zostaną zamortyzowane cztery pierwsze raty półroczne w myśl planu umorzenia (załącznik). W razie jeśli obligacje, przedterminowo wykupione celem ich amortyzacji, nie osiągną wysokości raty, przypadającej do amortyzacji w danym terminie, brakująca reszta będzie zamortyzowana drogą losowania. Nu-

mery obligacji zamortyzowanych drogą losowania lub przedterminowego wykupu będą ogłaszane każdorazowo w „Monitorze Polskim”.

Art. 3. Obligacje 5% pożyczki konwersyjnej zostają przeznaczone:

a) na konwersję zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918—1920, wymienionych w §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) o ile nie podlegają one konwersji na obligacje serji II 5% pożyczki konwersyjnej, opiewających na złote w zlocie;

b) na konwersję zobowiązań Skarbu Państwa Austriackiego i Węgierskiego wymienionych w §§ 2, 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1028), o ile one obciążają Skarb Państwa Polskiego;

c) na konwersję zobowiązań z tytułu pożyczek, zaciągniętych przez b. kraj Galicję i Lodomerję, wymienionych w § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1028);

d) na pokrycie wkładek oszczędnościowych w Pocztowej Kasie Oszczędności, przerachowanych na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 563), o ile nie podlegają one konwersji na wkładki oszczędnościowe, obliczone na złote w zlocie;

e) na inne cele, wpływające z konwersji zobowiązań Skarbu Państwa, które określi w drodze rozporządzenia Minister Skarbu.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *C. Klarner*
 Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*
 Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
 Publicznego: *A. Sujkowski*
 Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. A. Raczyński
 Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
 Minister Kolei: *Romocki*
 Minister Robót Publicznych: *W. Broniewski*
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
 Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*